

El pou

(ALDC, III, L 62. El pou)

Pou deriva del llat. PŪTĒU ‘sot, clot; pou’ i és general en cat.; només hi notem variació vocàlica: [pow], la forma més general, ha sofert, sobretot en cat. occ., una diferenciació del diftong, amb major obertura de la [o] > [ɔ], [pɔw], que a l’extrem meridional val. pot arribar a la màxima obertura, [paw], com passa amb *j[ow]* > *j[aw]*. En canvi, en ross.,

la llei de tancament de [o] > [u] tònica ha generat la var. [puw] 1 i, amb absorció de la semivocal en la [u], [pu]; notem la var. dim. *povet* 149. Les formes *po[θ]o* 100, *po[s]o* són imputables al contacte amb l’arag. o el cast. *Pou* és l’única forma normativa.

